

[Landbrugsministeren.]

og mest gældbetyngede Landmænd, skulde udtømme Mulighederne for effektiv Støtte til det nødstedte Landbrug, naar man samtidig vil yde Hjælp ganske uanset, om de paagældende er i Nød eller ikke. Vort Forslag gaar ud paa at yde efter Trang, og jeg tror, ingen vil bestride, at man gennem en Bedømmelse af de enkelte Landmænds Gældsforhold bedst kan bedømme, om Landbrugerne er i Trang eller ikke. Alle andre Udgifter er nemlig saa nogenlunde ens, kun Gældsbyrden falder forskellig for de enkelte Landmænd. En Række Landmænd har en Gæld, der svarer til 3 000—4 000 pr. Hektar, det vil sige en Rentebyrde paa 150—200 Kr. pr. Hektar, hvorimod en Række andre Landmænd ingen Gæld har, og mange har endog rede Penge i Sparekassen. Man vil altsaa i langt højere Grad udtømme Mulighederne for effektiv Støtte, hvis man hjælper over det hele, uanset om der er Trang eller ikke. Og en Lettelse i Ejendomsskatterne over det hele vilde ogsaa komme til at virke meget forskelligt i de forskellige Kommuner, efter som man har lagt sin Skat paa fast Ejendom eller i højere Grad paa de personlige Skatter. Der er en Række Tilfælde, hvor man tager to Trediedele paa Ejendomsskatterne, medens det i andre Kommuner kun er en Niendedel eller en Syvendedel. Jeg forstaar derfor ikke, at man kan sætte en saadan Bemærkning ind i Betænkningen, naar man vil lette over det hele, ikke blot for de kriseramte Landmænd, men ogsaa for de velhavende, som der dog findes nogle af.

En anden Hovedforskel mellem vor og Venstres Opfattelse angaar, hvem der skal betale for disse Lettelser. Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger, at man skal tilpasse, er der Gang efter Gang blevet spurgt om, hvad denne Tilpasning gaar ud paa. Alle maa dog være klare over, at hvis der skal svares paa det Spørgsmaal, maa det blive med en Nedsættelse af Lønningerne og de sociale Udgifter. Vi har derimod stillet os paa det Standpunkt, at de Lettelser, der skal gives til Landbruget, bør de velhavende betale. Vil man yde Hjælpen paa en effektiv og retfærdig Maade til Landmændene, bør man stemme for Regeringens Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at det var en ufravigelig Pligt for Rigsdagen og ikke mindst for Regeringen og Regeringspartierne, at man gennemførte en Videreførelse af Kriselovene, saaledes at Landmændene virkelig fik en Lettelse, der svarede til 2 pCt. af Nettogælden paa deres Ejendomme, hvad de den Gang havde faaet

Indtryk af vilde ske. Jeg erkender, at det er rigtigt, og det er ogsaa derfor, vi har fremsat vore Forslag; men jeg forstaar ikke, hvorledes de Konservative samtidig med, at de gaar ind for denne Tankegang, vil give Lettelser for Ejendomsskatterne til alle Landmænd. Man kan dog ikke først sige, at man bør give 2 pCt. ruldt ud, og bagefter komme og sige, at der skal være Lettelser over det hele, og hvis man ikke kan faa det, vil man ikke stemme for det andet. Navnlig maa jeg gøre opmærksom paa, at saadan som de Konservative har affattet deres Ændringsforslag, vil det betyde, at netop de kriseramte Landmænd, der bør have de 2 pCt., afskæres fra at faa saa meget som de andre, hvis man gennemfører de Konservatives Ændringsforslag til Landbrugskriseforslaget, idet der jo staaer deri, at man skal give Skattelettelse over det hele, dog saaledes

„at det Børb, som den enkelte Landbruger i Henhold til § 1 i Henhold til nærværende Lov bliver lettet i sin amtskommunale Beskatning, fradrages den i Henhold til Loven af 19. Oktober 1931 for de to sidste Kvartaler givne Krisehjælp.“

Logikken heri forstaar jeg ikke, og navnlig forstaar jeg ikke, at det, man gik ind for i Efteraaret, og som man selv siger man er forpligtet til, nemlig at yde 2 pCt. fuldt ud, gaar man nu imod, hvis man ikke samtidig faar gennemført en almindelig Ejendomsskattelettelse.

Jeg tror, man kan sige, at sjældent eller maaske aldrig er der budt kriseramte Landmænd en mere effektiv og retfærdig Hjælp end den, der indeholdes i det af Regeringen fremsatte Lovforslag, og jeg maa i høj Grad beklage, at det ser ud til, at Venstre og de Konservative gennem deres Ændringsforslag vil hindre, at dette Lovforslag bliver gennemført. Jeg tror, at det ude omkring i Landet vil vække stor Utilfredshed — og berettiget Utilfredshed — med de Partier, der hindrer, at denne effektive og retfærdige Støtte ydes.

Ordføreren (Olufson): Jeg skal tilde mig at gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det ærede Medlem mente, at man gennem disse Forslag vilde forarme Befolkningen og fuldstændig ødelægge vor Økonomi, og det ærede Medlem talte, som han plejer, stærkt om denne Regering, der overøste Befolkningen med Skatter. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han vilde være i Stand til at gennemføre alle de Forslag, som han sammen med sit